

Biblisk allmänbildning inför söndag 8 november, 2020 Årgång 3
TJUGOANDRA SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET - Frälsningen

Joh 12:35-43 Jesus svarade: »Ännu en kort tid är ljuset bland er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner.« När Jesus hade sagt detta lämnade han dem och var försvunnen. Trots att han hade gjort så många tecken inför dem trodde de inte på honom, ty profeten Jesajas ord skulle uppfyllas: Herre, vem har trott på det vi fick höra, och för vem har Herrens makt uppenbarats? De kunde inte tro, ty Jesaja säger också: Han har förblindat deras ögon och förstockat deras hjärtan, så att de inte kan se med sina ögon och förstå med sitt hjärta och omvända sig och bli botade av mig. Detta sade Jesaja därför att han såg hans härlighet, och det var om honom han talade. Ändå kom också många i rådet till tro på Jesus, men med tanke på fariseerna ville de inte erkänna det för att inte bli uteslutna ur synagogan. De älskade äran från människor högre än äran från Gud.

Dags för veckans bibliska allmänbildning. Stannar upp inför uppmaningen: *Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner.«*

Många gånger har jag skrivit att tro är tro. Att tro inte kan bevisas. I kristen tro är vår förlitan på Jesu uppståndelse central. **Skulle inte Jesus ha uppstått**, då, berättar vår bibel följande tydliga konsekvens:

1 Kor 15:17-19 Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor.

Jag är kristen och mitt grunddokument är bibeln. Där säger Jesus så här:

Joh 8:12 Sedan talade Jesus till dem och sade: »Jag är världens ljus. Den som följer mig (alltså den som är Jesu lärjunge) skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.«

När vi nyss läste följande ord i dagens evangelietext: *Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner.*« så uppmanar Jesus dej och mej

att lita på honom. Därutöver beskriver han konsekvensen av att lita på vad han säger: ”... så att ni blir ljusets söner.« ... ”

Att bli ljusets söner, det är att bli Guds barn och därmed Jesu medbroder/syster. Jag skrev det förra veckan, jag upprepar det denna vecka. Detta viktiga löfte vi fått!

Joh 1:9-13 Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, ...

Att ta emot, respektive att inte ta emot, beror på två huvudsakliga orsaker.

1. Jag vägrar tro, modell: ”Jesus är kanske en historisk person, men att han är uppstånden det vägrar jag tro.” Oerhört många människor resonerar ungefär på det sättet. Paulus påpekar konsekvensen av det resonemanget: Total hopplöshet. Du läste det nyss ovan, *1 Kor 15:17-19*

2. Jag vill tro! Trots att tro inte kan bevisas, så vill jag lita på bibelns budskap, på vad bibeln berättar. Jag vill tro att Jesus är Guds son, att han är en uppstånden verklighet. Denna förlitan på vad Jesus säger, ger mig en ljus och hoppfull framtid. Alternativet är becksvart mörker.

Viljan att ta emot honom, uppkommer när vi inser att vi behöver hans förlätning. Vad kan jag göra rent konkret?

Svar: Be en enkel bön. Nu, direkt!

”Jesus jag har medvetet handlat fel. Brutit mot din och Guds vilja. Förlåt. Jag vill från och med nu att du styr mitt liv.”

Det du och jag verkligen vill är centralt. Vill jag verkligen ha Jesus som herre i mitt liv? Om ja, då medför dessa enkla ord, att du är Jesu lärjunge. Du är hans medbroder/syster. Som vuxen är din muns ord viktiga. Vi äger följande löfte:

Rom 10:9-10 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning.

Upprepning är lärandets moder. Ett vaccin mot att jag glömmer bort att vara Jesu lärjunge, glömmer bort att låta honom vara herre i mitt liv.

Kristendomen skiljer sig från alla andra religioner genom att den är kravlös. Det räcker med att du verkligen vill och att du uttrycker din vilja.

Det som kan hindra dej och mej är prestige och människofruktan. Modell: Vad skall grannen säga ...?

Slutet på söndagens text beskriver ett evighetshinder. Människofruktan. Rädsla för vad människor skall säga. Reflekterar vi över vilka människor som skapar denna rädsla?

Slutreflektion: Skapar jag normer i min omgivning? Är jag en normbildare – alltså en nutida farisé - som gör människor rädda för att bli uteslutna ur sociala sammanhang?

Ändå kom också många i rådet till tro på Jesus, men med tanke på farisearna ville de inte erkänna det för att inte bli uteslutna ur synagogan. De älskade äran från människor högre än äran från Gud.